

**Суб'єкт права на
конституційне звернення:**

фізичні особи - громадяни України
Сіроштан Петро Павлович,
Сіроштан Тетяна Олександрівна,
Сіроштан Ольга Петрівна,
Сіроштан Володимир Петрович,
Купальна Ірина Петрівна

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

щодо офіційного тлумачення пункту 7 частини другої статті 42 Закону УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» від 07.12.1990 р., підпункту 3 пункту «б» частини першої статті 31 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року.

Підстава для конституційного звернення: наявність неоднозначного застосування судами України положень підпункту 3 пункту «б» частини першої статті 31 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року та пункту 7 частини другої статті 42 Закону УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» від 07.12.1990 р. відносно делегованої функції виконкому про «здійснення контролю за додержанням (дотриманням) законодавства», що призвело до порушення конституційних прав і свобод суб'єкта конституційного звернення.

Суть звернення така:

Згідно рішення міської ради № від 16 травня 1991р. нам була виділена квартира № а адресою м вул.

28 травня 1991р., на підставі вищезазначеного рішення, нашій сім'ї був виданий ордер № за житлове приміщення.

Спільна квартира розташована на 3-му поверсі поверхового будинку та складається з 3-х житлових кімнат: № 2, пл. кв.м., № 7, пл. кв.м., № 6, пл. кв.м., загальною житловою площею кв.м., кухні № 3, пл. кв.м., коридору № 1, пл. кв.м., ванної кімнати № 5, пл. кв.м., вбиральні № 4, пл. кв.м. Загальна площа квартири складає кв.м.

Забудовниками спірного будинку по вул. 7«а» в м. були державні підприємства. Закінчений будівництвом об'єкт приймався в експлуатацію також державними органами і виходячи з вимог відповідальності на той час, у нас навіть не могло виникнути сумніву щодо незаконності прийняття в експлуатацію квартири № яка не відповідає ряду діючих на той час будівельним, санітарно-епідеміологічним та протипожежним нормам.

Крім того, в 1991р. мансардні поверхи, де була розташована спірна квартира, не були розповсюджені у будівництві, тому при отриманні квартири, ми відразу не могли розпізнати, що квартира не відповідає технічним та санітарним нормам, оскільки тільки з часом виявилася невідповідність наданої квартири вимогам, передбаченим ст. 50 ЖК України.

В 1995 році, скориставшись правом на приватизацію житла, в порядку Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду», ми отримали спірну квартиру у спільну сумісну власність, що підтверджується свідоцтвом про право власності на житло від 25 листопада 1995р., виданого обласним виробничим об'єднанням Квартира

була належним чином зареєстрована в КП « міське бюро технічної інвентаризації», про що внесений запис у реєстровій книзі за №

У 2006р. ми побажали продати належну нам квартиру, але при її відчуженні виникли деякі негаразди, у зв'язку з чим ми вимушені були звернутися до КП « міське бюро технічної інвентаризації», Управління архітектури та містобудування міської ради. Згідно відповіді № від 16.10.2006р., наданої нам Управлінням архітектури та містобудування міської ради, ми вперше дізналися про те, що влаштування 3-го поверху за адресою м. , вул. 7 «а» є незаконним і в КП « » навіть відсутній технічний паспорт на нього, а також вся проектна документація.

Після такої відповіді ми стали більш ретельно самі вивчати державні будівельні норми, які діяли на той час та зіставляти з тими незручностями, з якими стикалися на протязі 15 років. Так, наша квартира розташована таким чином, що приміщення кухні № 3, пл. кв.м. знаходиться над житловою кімнатою другого поверху квартири № 13 по вул. «а» в м.

що суперечить будівельним нормам – СНіП 2.08.01-89 «Житлові будинки», де не дозволяється розташовувати кухні, ванні кімнати та вбиральні над житловими приміщеннями.

Витяжна вентиляція в житлових приміщеннях також суперечить будівельним нормам, що призведе до порушення наших житлових прав. Так, витяжна вентиляція в нашій квартирі проходить через житлову кімнату № 6, пл. кв.м, що забороняється нормами СНіП 2.08.01-89 «Житлові будинки». Відповідно до п. 3.4. вищезазначених норм, витяжні вентиляції житлових кімнат квартири мають передбачатися через витяжні канали кухонь, вбиралень, ванних кімнат.

При переобладнанні горища в мансардний поверх, були недотримані вимоги щодо ретельної теплоізоляції житлових приміщень. Так, в житлових кімнатах № 2, № 7, № 6 взимку холодно, тому як не виконано термічне ущільнення, що призведе до тепловтрати, а літом навпаки дуже жарко.

При будівництві мансардного поверху не були дотримані вимоги щодо його інсоляції та освітленості, які повинні були відповідати главі "Зміни N 2 у частині мансардних поверхів" СНіП "Житлові будинки" 2.08. 01-89, в зв'язку з чим в житлових кімнатах недостатньо природного освітлення.

Сам Акт приймання в експлуатацію нашого будинку викликав у нас непорозуміння з питань зазначених у п. 4, щодо строків виконання робіт, оскільки початок робіт був вказаний грудень 1990р., а кінець робіт липень 1991р., в той час як Акт приймання в експлуатацію був складений вже 28 грудня 1990р., тобто заздалегідь до закінчення будівельних робіт. Крім цього, ордер на квартиру нам був виданий 28 травня 1991р. № 148, згідно рішення виконкому районної ради народних депутатів м. № від 16.05.1991р., тобто також заздалегідь до закінчення будівельних робіт. Те, що спірний житловий будинок здавався в експлуатацію недобудованим говорять також численні виправлення щодо загальної та житлової площі в будинку, а також відсутність відміток у графі «А» «Загально-будівельні роботи та конструкції» щодо проведення штукатурних та малярних робіт, встановлення вентиляції, газо- та електроустаткування.

При таких обставинах, ми звернулися зі скаргами до Відділення з питань наглядово-профілактичної діяльності міського відділу МНС, Управління архітектури та містобудування міської ради, обласної санітарно-епідеміологічної станції, філії державного науково-дослідного та проектно-вишукувального інституту «НДПРОЕКТРЕКОНСТРУКЦІЯ» з метою з'ясування відповідності планування квартири № 16 по вул. в м. вимогам ДБН та іншим державним стандартам з питань будівництва, що діяли на момент будівництва та прийняття в експлуатацію спірного 3-го поверху будинку за вищезазначеною адресою.

З відповіді відділення з питань наглядово-профілактичної діяльності міського відділу МНС № від 30.05.2007р. вбачається, що «В ході перевірки було встановлено, що приміщення кухні № 16 розташоване над приміщенням спальні квартири № 13, приміщення спальні кв. № 16 розташоване над приміщенням кухні кв. № 13. Дане планування приміщень квартири № 16 суперечить вимогам ВСН 61-89(р) «Ведомственные строительные нормы, реконструкция и капитальный ремонт жилых домов. Нормы проектирования», п. 2.8.:

«Не допускається розміщення газифіцированих кухонь непосредственно над и под жилыми комнатами».

Згідно технічного висновку СФ ДНДПВІ «НДІПРОЕКТРЕКОНСТРУКЦІЯ», «невдалим є плавування квартири, оскільки кухня розміщена над житловою кімнатою квартири поверхом нижче, відповідно – кухня квартири, що нижче, під житловою кімнатою цієї квартири. Дане планування приміщень квартири № _____ суперечить вимогам ВСН 61-89(р.) «Ведомственные строительные нормы, реконструкция и капитальный ремонт жилых домов. Нормы проектирования», п. 2.8.: «Не допускається розміщення газифіцированих кухонь непосредственно над и под жилыми комнатами». Конструкції стін, суміщеного покриття та горючого перекриття не мають утеплюючого прошарку, що не дозволяє забезпечити необхідний опір теплопередачі огорожуючих конструкцій, та суперечить вимогам СНіП 2.04.05.86 «Отопление и кондиционирование» та сучасним ДБН В.2.6.-31:2006 «Теплова ізоляція будівель». Для подальшого безпечного та комфортного проживання в квартирі № _____ необхідно виконати перепланування з розміщенням кухні над кухнею квартири, що нижче. Також необхідно виконати утеплення всіх огорожуючих конструкцій, з розрахунком товщини шару утеплювача у відповідності з вимогами ДБН В.2.6.-31:2006, та розробки конструкції утеплення.

Відповідно до протоколу № 112 від 19.07.2007р. обласної санітарно-епідеміологічної станції при нормативному значенні природного освітлення КЕО 0,5 відповідно до СНіП-11-4-79(91) в 1989 році, освітлення в житловій кімнаті квартири № _____ будинку № _____ по вул. _____ в м. _____ становить на момент проведення вимірів 0,15, що значно порушує наші права в отриманні природного освітлення.

Остаточною крапкою у вирішенні питання щодо відповідності спірної квартири будівельним нормам та її придатності до використання в якості житлової став висновок будівельно-технічної експертизи, з якого вбачається, що квартира № _____ по вул. _____ в м. _____ не відповідає нормам СНіП до житлових приміщень, які діали на час її прийняття в експлуатацію та не придатна до використання за призначенням, а саме для постійного проживання, оскільки не відповідає вимогам п. 1.2.5., п. 3.9 ВСН 61-89(р.). Експертиза проводилась в рамках кримінального провадження, яке в даний час зупинене до вирішення питання про визнання рішення виконкому не чинним.

На час приймання в експлуатацію нашого будинку діяв Закон УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» від 07.12.1990 р.

Положеннями пункту 7 частини другої статті 42 цього Закону передбачалося:

Стаття 42. Повноваження, делеговані державою

2. Виконавчий комітет міської (міста обласного підпорядкування) Ради крім повноважень, перелічених у пункті 1 цієї статті, здійснює такі повноваження:

7) здійснює контроль за додержанням проектів будівництва об'єктів житлово-комунального господарства і виробничого призначення; зупиняє будівництво, яке ведеться з порушенням планів забудови та затверджених проектів і може завдати шкоди навколишньому середовищу;

Тобто, згідно діючого на той час законодавства, саме на виконавчі комітети покладалася обов'язок контролю за додержанням проектів будівництва об'єктів житлово-комунального господарства аж до зупинки будівництва, яке ведеться з порушенням планів забудови та затверджених проектів.

З даного приводу ми звернулися до суду.

11 травня 2012р. _____ районним судом м. _____ була проголошена постанова по справі № _____ за адміністративним позовом Сіроштан П.П., Сіроштан Т.О., Сіроштан О.П., Сіроштан В.П., Купальної І.П. до Виконавчого комітету _____ міської ради, 3-ті особи: Державне підприємство _____ міська санітарно-епідеміологічна станція, Інспекція державного архітектурно-будівельного контролю в області, _____ РВ м. _____ Управління Держтехногенбезпеки у _____ області, Комунальне підприємство _____ міське бюро технічної інвентаризації, Говариство _____ обмеженою відповідальністю «КК Коменерго-_____ про визнання рішення не чинним, згідно

якої наші позовні вимоги були задоволені та визнано не чинним рішення виконавчого комітету районної Ради народних депутатів № від 29.12.1990 року «Про прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів житлово-цивільного призначення» про затвердження акту державної комісії про прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкту в частині введення в експлуатацію квартири № будинку № по вул. в м.

Не погодившись з даною постановою суду першої інстанції, відповідач по справі - Виконавчий комітет миської ради подав апеляційну скаргу на вищевказану постанову.

27 листопада 2012 року колегією суддів апеляційного адміністративного суду була розглянута апеляційна скарга, за результатами якої постановою районного суду м. від 11.05.2012 р. була скасована та прийнята нова постановою, згідно якої нам в позові було відмовлено, мотивуючи це тим, що «при прийнятті оскаржуваного рішення, виконавчим комітетом районної Ради народних депутатів було дотримано порядок прийняття такого роду рішень, вчинено дії у межах наданих йому повноважень та у спосіб, що передбачений чинним на той час законодавством».

В зв'язку з прийняттям судом такого рішення, ми звернулися з касаційною скаргою на постановою апеляційного адміністративного суду від 27 листопада 2012 року з вимогою щодо її скасування та ухвалення нового судового рішення, яким залишити в силі постановою районного суду м. від 11 травня 2012 року, яка ухвалена згідно із законом та була помилково скасована судом апеляційної інстанції.

29 травня 2014 року колегією суддів Вищого адміністративного суду України по справі була прийнята ухвала, згідно якої наша касаційна скарга була відхилена, а постановою апеляційного адміністративного суду від 27 листопада 2012 року залишена без змін.

Відповідно до ст. 237 КАС України, заява про перегляд судових рішень в адміністративних справах може бути подана виключно з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

Скориставшись цією статтею Кодексу ми знайшли в Єдиному реєстрі судових рішень рішення суду касаційної інстанції, але з іншими висновками по подібному спору та звернулися до Верховного суду України про перегляд ухвали касаційної інстанції.

31 липня 2014р. Вищим адміністративним судом України по справі . нам було відмовлено в допуску до провадження Верховного Суду України нашої справи у зв'язку з тим, що «правовідносини у справі, щодо якої подано заяву про перегляд, та справі, на яку посилається заявник в обґрунтування неоднакового застосування одних і тих самих норм матеріального права судом касаційної інстанції, не є побідними». В ухвалі суду зазначалося, що наші правовідносини регулювалися положенням пункту 7 частини другої статті 42 Закону УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» від 07.12.1990 р., а тотожній приклад підпунктом 3 пункту «б» частини першої статті 31 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року, згідно якого:

Стаття 31. Повноваження у галузі будівництва

1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:
б) делеговані повноваження:

3) здійснення в установленому порядку державного контролю за дотриманням законодавства, затвердженої містобудівної документації при плануванні та забудові відповідних територій; зупинення у випадках, передбачених законом, будівництва, яке проводиться з порушенням містобудівної документації і проектів окремих об'єктів, а також може заподіяти шкоди навколишньому природному середовищу.

В ухвалі Вищого адміністративного суду України по справі № від 24.11.2009р. (ухвала суду взята з Єдиного реєстру судових рішень на сайті <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/8035255>), на яку ми посилалися при поданні заяви на перегляд судових рішень, зазначено, що «надана позивачу переобладнана квартира не відповідає

будівельним нормам щодо реконструкції та капітального ремонту житлових будинків.» Також вказано, що «таким чином суди дійшли обґрунтованого висновку, що виконавчий комітет

міської ради не контролював дотримання будівельних норм і правил під час переобладнання нежитлового приміщення у житлове, внаслідок чого таке переобладнання було виконано неякісно, а також прийняв в експлуатацію приміщення, що не відповідає вимогам до житлових. А відтак, не виконав належним чином покладені на нього Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» повноваження в галузі житлово-комунального господарства та будівництва, що призвело до порушення прав позивача на забезпечення впорядкованим житлом».

При таких обставинах, за однією справою, а саме № _____ від 24.11.2009р. позивач відновив своє порушене право і рішення виконкому було визнано не чинним та скасовано з-за недотримання функції контролю в галузі житлово-комунального господарства та будівництва, а в нашому випадку, не зважаючи на ряд проведених експертиз, наданих відповіді компетентних органів, що наша квартира не відповідає вимогам житлового приміщення, ми залишилися в приміщенні, яке не є житловим лише тому, що рішення виконкому було прийнято у межах наданих йому повноважень та у спосіб, що передбачений чинним на той час законодавством, а те, що виконком не виконав функцію контролю при затвердженні акту про прийняття в експлуатацію, навіть не бралось до уваги.

Суд апеляційної та касаційної інстанцій самі підкреслили у своїх рішеннях, що «виконавчий комітет міської ... Ради ... здійснює такі повноваження: здійснює контроль за додержанням проектів будівництва об'єктів житлово-комунального господарства ... зупиняє будівництво, яке ведеться з порушенням планів забудови та затверджених проектів», але в своїх рішеннях вони навіть його не застосували.

Поняття "контроль" — це перевірка або спостереження з метою протидії чомусь небажаному. В даному випадку контроль з боку виконавчого комітету – це перевірка щодо чіткого дотримання збудованого житлового об'єкту нормам СНіПу, а також ст. 50 ЖК України, яка є вирішальною при прийнятті в експлуатацію такого роду об'єкту. Під контролем розуміють перевірку діяльності когось або чогось. За його допомогою виявляють негативні тенденції під час виконання запланованих завдань, запобігають зривів у виробництві. Одним з аспектів контролю є забезпечення дотримування певних норм і правил. Контроль є підсумковим етапом управлінської діяльності, що дозволяє зіставити досягнуті результати із запланованими. Мета контролю - перевірити, чи все виконується відповідно до прийнятої програми, наказів і встановлених принципів, визначити помилки. Він має помічати хибні погляди на справу і помилки, щоб можна було їх своєчасно уникнути або виправити, щоб не повторювати. Тому саме затвердження виконкомом акту прийняття в експлуатацію – є остаточною крапкою в прийнятті в експлуатацію квартири _____ в м. _____, яка призвела до великих негативних наслідків. Квартира № _____ не може використовуватися за призначенням, тобто не є житловою.

Функція контролю взагалі не була виконана і ніякої перевірки відносно відповідності будівельним нормам не було зроблено.

При таких обставинах виникла необхідність тлумачення норми права, щоб тотожні правовідносини були вирішені за одними правовими параметрами та мали тотожні рішення при однакових обставинах, а не так як в нашому випадку. По одному рішенню суду, з-за невиконання функції контролю при прийманні в експлуатацію об'єкту, рішення виконкому було скасовано, а в нашому випадку функція контролю взагалі не виконувалася, що призвело до введення в експлуатацію об'єкта, який жодним чином не відповідає вимогам житлової квартири і ми нічого не можемо зробити тільки з-за того, що йде різне тлумачення та застосування терміну «здійснення контролю».

Конституційний Суд України – єдина інстанція, яка може надати нам можливість все ж таки відновити наші права шляхом тлумачення тих положень закону, які судами застосовувалися неоднаково, що призведе до порушення наших прав та інтересів.

Офіційним тлумаченням вважається діяльність компетентного органу державної влади щодо з'ясування і роз'яснення волі законодавця, матеріалізованої в нормі права, у зв'язку з чим ми вимушені звернутися саме до Конституційного Суду України, пройшовши всі шаблі та інстанції нашого правосуддя.

Керуючись Законом України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Надати офіційне тлумачення пункту 7 частини другої статті 42 Закону УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» від 07.12.1990 р.

Стаття 42. Повноваження, делеговані державою

2. Виконавчий комітет міської (міста обласного підпорядкування) Ради крім повноважень, перелічених у пункті 1 цієї статті, здійснює такі повноваження:

7) здійснює контроль за додержанням проектів будівництва об'єктів житлово-комунального господарства і виробничого призначення; зупиняє будівництво, яке ведеться з порушенням планів забудови та затверджених проектів і може завдати шкоди навколишньому середовищу;

2. Надати офіційне тлумачення підпункт 3 пункту "б" частини першої статті 31 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" від 21 травня 1997 р.

Стаття 31. Повноваження у галузі будівництва

1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:

б) делеговані повноваження:

3) здійснення в установленому порядку державного контролю за дотриманням законодавства, затвердженої містобудівної документації при плануванні та забудові відповідних територій; зупинення у випадках, передбачених законом, будівництва, яке проводиться з порушенням містобудівної документації і проектів окремих об'єктів, а також може заподіяти шкоди навколишньому природному середовищу.

3. Чи є ці дві правові норми, зазначені в пункті 1 та пункті 2, тотожними при застосуванні?

Додаток: 2 копії заяви з додатками;

копія постанови

районного суду м.

від 11 травня 2012р.;

копія ухвали

районного суду м.

від 11 травня 2012р.;

копія постанови

апеляційного адміністративного суду від 27

листопада 2012р.;

копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 29 травня 2014р.;

копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 31 липня 2014р.;

копія ухвали Вищого адміністративного суду України по справі № К-6072/08.

«15» жовтня 2014р.

_____ П.П.Сіроштан

_____ Т.О. Сіроштан

_____ О.П.Сіроштан

_____ В.П.Сіроштан

_____ І.П. Купальна